

Arrest

nr. 187 228 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 januari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 december 2016 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan de verzoekende partij, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, wordt op 23 december 2016, met kennisgeving op 24 december 2016, een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt onder de vorm van een bijlage 13.

Eveneens op 23 december 2016, met kennisgeving op 24 december 2016, wordt aan de verzoekende partij een inreisverbod uitgereikt onder de vorm van een bijlage 13sexies. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: M.K. (...).
voornaam: J. (...)
geboortedatum: (...).1977
geboorteplaats: Cabinda
nationaliteit: Angola

ALIAS:

D.J. (...), né le (...).1977 a Cabinda, ressortissant d'Angola
L., J. (...), né le (...).1979 a Cabinda, ressortissant d'Angola
M., M. (...), né le (...).1979 a inconnu, ressortissant d'Angola

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 23.12.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1,4° alinea van de Wet 15/12/1980:

X Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Er bestaat een risico op onderduiken;

Betrokkene heeft geen officieel adres meer in België.
Betrokkene gebruikt meerdere identiteiten (aliassen).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, poging tot diefstal, feiten waarvoor hij op 13.03.2007 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan weerspanning, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 08.12.2008 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Nijvel tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van 3 jaar (straf werd effectief door het vonnis van 08.08.2011).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, heling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 26.01.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 24.08.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 30.09.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 07.06.2010 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, feiten waarvoor hij op 08.08.2011 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal (herhaling), feiten waarvoor hij op 11.03.2013 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 05.03.2014 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 05.02.2008, 08.12.2008, 28.03.2009 en van 02.11.2009. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

De 3de asielaanvraag, ingediend op 09.11.2009 werd bij beslissing van 14.12.2009 niet in overweging genomen. Een bijlage 13quater werd hem betekend op 14.12.2009.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

In de vragenlijst 'hoorrecht', ingevuld op 04.10.2016, verklaart betrokkene geen familie te hebben in België. Betrokkene verklaart ook een breuk te hebben aan zijn ruggenwervel en dat hij lijdt aan chronische tuberculose.

Voor deze medische redenen heeft de betrokkene op 17.08.2007 en op 22.01.2010 regularisatie art. 9ter aangevraagd. Deze aanvragen werden respectievelijk onontvankelijk en ongegrond verklaard. Tegen deze laatste beslissing heeft hij een verzoekschrift ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen. Het verzoekschrift werd door RW verworpen op 15.04.2016 aangezien de arts- adviseur tot het besluit was gekomen dat zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst dit geen reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling voor de betrokkene. Bijgevolg is er geen sprake van een shending van artikel 3 EVRM.

Gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel."

Op 22 mei 2017 bij arrest nr. 187 226 vernietigt de Raad de beslissing van 23 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

In de bestreden beslissing wordt gesteld: "De beslissing tot verwijdering van 23.12.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod".

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat luidt als volgt:

“De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

In casu werd het bestreden inreisverbod in toepassing van deze bepaling onder meer opgelegd omdat de verwerende partij vaststelt dat de verzoekende partij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Ter terechtzitting gaat de verwerende partij ermee akkoord dat een mogelijke vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten met zich meebrengt dat het in casu bestreden inreisverbod komt te vervallen.

Nu de beslissing tot verwijdering van 23 december 2016, die gepaard gaat met het bestreden inreisverbod, door de Raad werd vernietigd op 22 mei 2017 bij arrest nr. 187 226, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen. Het is aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om deze reden dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen van de verwerende partij.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 december 2016 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN